

[Kai Dige Bach]

Lovforslagets tema er jo et vigtigt og følelsesladet emne i forbindelse med danske søfolks liv og velfærd i risikozoner.

Lovforslaget vil give ubetinget adgang til at fratræde, hvor som helst og når som helst en sømand påberåber sig, at fratrædelse skyldes sejlads i et risikoområde.

Alle herinde i Folketinget vil de danske søfolk det bedste. De søfarende skal omfattes af en lovgivning, der er så god som muligt, men lovgivningen skal også gøre det muligt for skibsfarten at fungere og konkurrere, og sådan en lov har vi allerede.

Siden lovændringerne til den nugældende lov blev vedtaget i marts 1988 med de nye paragraffer, 18 a og 18 b, som forbedrede søfolkenes vilkår, har loven fungeret efter sin hensigt, og disse lovændringer blev vedtaget af et stort flertal her i Tinget, også med SF's stemmer.

Vi mener ikke, at der er grund til at lave en god lov om, og selv om den nugældende lov giver mulighed for at få foretaget en ekstra retslig vurdering, har der mig bekendt ikke været anlagt en eneste retssag.

I bemærkningerne til dette lovforslag står der i øvrigt, at denne »omvendte« situation er i overensstemmelse med den i 1987 vedtagne ILO-konvention nr. 166 om hjemsendelse af danske søfolk, en konvention, som Danmark stemte for.

Mener forslagsstillerne dermed, at den nugældende lov ikke er i overensstemmelse med konventionen? Selv med al mulig goodwill over for de danske søfolk er dette at gå for vidt. Det er en dårlig løsning at vedtage en lovændring, der kan friste til misbrug og måske i en snæver vending endog kan anvendes til direkte pression.

Nej, lovforslaget er unødvendigt; det kan få helt uoverskuelige konsekvenser, og derfor vil Det Konservative Folkeparti stemme imod forslaget.

Skrumsager Skau (V):

Venstre kan heller ikke støtte lovforslaget, og det er der fem grunde til – de fleste af grundene har allerede været nævnt tidligere her fra talerstolen.

Den ene af grundene er selvfølgelig, at vi i 1988 fik lavet en lovændring med hensyn til § 18 a og b. Det var en god ændring, og vi har, som det tidligere er blevet sagt, ingen problemer

med den. Den ordning fungerer efter de oplysninger, vi har, tilfredsstillende.

Et andet argument – som også er blevet nævnt – er, at det, der foreslås, kan give anledning til misbrug, fordi de søfarende ud fra en subjektiv vurdering kan sige: Jamen nu mener de, at de er i en situation, som gør, at de vil fratræde, og at de kan forlange, at skibet sejler ind til den nærmeste havn, og så fratræde. Det mener vi ikke vil være godt; det kan medføre misbrug.

Et tredje argument er, som det også tidligere er nævnt, at det kan medføre omkostninger, også fordi det kan være svært at skaffe det antal personer, der skal sejle videre. Derfor afviser vi også på det grundlag lovforslaget.

Et fjerde argument, som der også har været henvist til, er, at ILO-konventionen, som vi opfylder, vil medføre noget andet.

Og til sidst: Hvis de søfarende er så bekymrede, så kan jeg ikke forstå, hvorfor de pågældende ikke i stedet vælger et job på landjorden.

Knud Lind (FP):

Når de ikke vælger et job på landjorden, så kunne det jo bl.a. være, at inden for landbruget bliver der færre og færre job, så det er der i hvert fald ikke mulighed for.

Det, man kan konstatere, er jo, at de søfarende i 1988 har fået en forbedret ret til hjemrejse, jf. § 18 a, og det synes vi vi skal glæde os over.

Jeg kunne nøjes med at sige i min ordførertale, at vi under henvisning til det, der står i bemærkningerne i SF's lovforslag, skal afvise forslaget, for i bemærkningerne har man faktisk selv afvist forslaget, og det gør man bl.a. på den måde, at man siger, at det er umuligt i lovgivningen at tage højde for alle situationer osv. Og så henviser man til forsikringssekslerne og taler om profithensyn og besejlingsområde og farezoner osv. Så er det argument også væk, for det var sådan set forsikringssummen, man ville bruge som argument. Det, man faktisk vil have, er, at det skal være den søfarendes subjektive bedømmelse af, om der nu er krigsfare her eller ej, der er den rigtige. Risikoen for fejlskøn ville være til stede.

Et andet vigtigt argument her – og jeg håber på, at SF's ordfører vil komme ind på det – er det, der hedder ILO-konventionen. Den giver nemlig ikke sømanden en subjektiv ret til egenhændigt at bedømme, om der nu også er en krigsfare eller ej.